

Sygn. akt XVII Ka 3/17

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym – Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Andrzejewski

Protokolant: protokolant sądowy Anna Kujawińska

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2017 r.

sprawy **G. M.**

obwinionego z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 21 września 2016 r.

w sprawie sygn. akt II W 101/15

1. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 kpw w związku z art. 5 § 1 pkt 8 kpw umarza postępowanie w sprawie;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Jerzy Andrzejewski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 września 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt:

II W 101/15, Sąd Rejonowy w Kościanie uznał obwinionego G. M. za winnego trzech wykroczeń drogowych popełnionych w dniu 9 listopada 2014 r. i wymierzył mu karę 3000 zł grzywny, obciążając kosztami postępowania (k. 140-141).

Wyrok ten w całości, zaskarżył G. M. zarzucając obrazę przepisów postępowania oraz podnosząc przede wszystkim zarzut przedawnienia (k. 149).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniesienie apelacji przez obwinionego skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania, aczkolwiek z przyczyn innych niż wskazane w apelacji.

Zgodnie z treścią art. 104 § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia - sąd odwoławczy uchyła na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia jeśli wystąpi jedna z okoliczności wskazanych w tym przepisie. Natomiast w punkcie 7 wskazano, że może to nastąpić jeśli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie określonych w art. 5 § 1 pkt 4-10 cytowanej ustawy. Otóż art. 5 § 1 pkt 8 stanowi, iż nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza gdy „postępowanie co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone”.

Jak wynika z akt sprawy, wyrok nakazowy z dnia 25 lutego 2015 r. został obwinionemu doręczony w trybie podwójnego awizo w dniu 17 marca 2015 r. (k. 48). Zanim jednak niepodjęta korespondencja została zwrócona do sądu (w dniu 30 marca 2015 r.), obwiniony zapoznał się z aktami i odebrał odpis wyroku oraz złożył sprzeciw (k. 36-37). To ostatnie jednak nie pozbawiło skuteczności prawidłowego doręczenia wyroku w dniu 17 marca 2015 r. Termin do złożenia sprzeciwu w tej sytuacji upływał w dniu 24 marca 2015 r. Sprzeciw złożony w dniu 27 marca 2015 r. należało uznać za spóźniony, natomiast sam wyrok nakazowy, jako niezaskarżony w terminie – za prawomocny.

Z uwagi na powyższe, całe dalsze postępowanie było obarczone wadą bezwzględnej przesłanki odwoławczej. W konsekwencji, mając na uwadze powyższe Sąd Odwoławczy był zobligowany uchylić wyrok z dnia 21 września 2016 i postępowanie w sprawie umorzyć, a to na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w.

Sąd Okręgowy - na podstawie art. 436 k.p.k. ograniczył rozpoznanie wniesionego środka odwoławczego, albowiem jest ono wystarczające do wydania orzeczenia.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w punkcie 2. wyroku, obciążając nimi Skarb Państwa, albowiem zgodnie z dyspozycją przepisu art. 118 § 2 k.p.s.w., (który na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. znajduje odpowiednie zastosowanie do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze), w razie umorzenia postępowania w sprawach z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Jerzy Andrzejewski